

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЦРНЕ ГОРЕ О САРАДЊИ И УЗАЈАМНОЈ ПОМОЋИ У ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Црне Горе о сарадњи и узајамној помоћи у царинским питањима, сачињен у Београду, 26. новембра 2010. године, у оригиналу на српском и црногорском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Црне Горе о сарадњи и узајамној помоћи у царинским питањима у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЋУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ЦРНЕ ГОРЕ О САРАДЊИ И УЗАЈАМНОЈ ПОМОЋИ У ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА

Влада Републике Србије и Влада Црне Горе (у даљем тексту: стране уговорнице);

сматрајући да прекршаји царинских прописа наносе штету привредним, фискалним и трговинским интересима њихових земаља;

имајући у виду значај тачног обрачуна царинских дажбина и других дажбина које се наплаћују приликом увоза или извоза робе, као и тачног утврђивања тарифне ознаке, вредности и порекла робе, као и правилну примену одредби које се односе на забране, ограничења и контролу;

признајући потребу међународне сарадње у питањима која се односе на управљање и спровођење царинских прописа;

уверене да радње у спречавању прекршаја царинских прописа могу да буду ефикасније уз тешњу сарадњу између њихових царинских органа;

имајући у виду Јединствену конвенцију о опојним дрогама од 30. марта 1961. измењену Протоколом од 25. марта 1972, Конвенцију о психотропним супстанцама од 21. фебруара 1971, као и Конвенцију Уједињених нација против незаконитог промета опојних дрога и психотропних супстанци од 20. децембра 1988;

имајући у виду Препоруку Савета за царинску сарадњу о узајамној административној помоћи од 5. децембра 1953. године;

сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

ДЕФИНИЦИЈЕ

У смислу овог споразума:

1. „царински прописи” су закони и други прописи држава страна уговорница који се односе на увоз, извоз или транзит робе, као и на све друге царинске поступке било да се односе на царинске дажбине, порезе, таксе или друге накнаде које наплаћују царински органи или на мере забране, ограничења и контроле које примењују царински органи;
2. „царинске дажбине” су царина и друге дажбине, порези, таксе или друге накнаде који се наплаћују за или у вези са увозом или извозом робе, али не обухватају таксе и накнаде које су ограничене на износ приближних трошкова за пружене услуге;
3. „орган молилац” је царински орган који, у складу са овим споразумом, подноси захтев за помоћ или који прима такву помоћ;
4. „замољени орган” је царински орган који, у складу са овим споразумом, прима захтев за помоћ или који пружа такву помоћ;
5. „царински прекршај” је сваки прекршај или покушај прекршаја царинских прописа;

6. „царински орган” у Републици Србији је, Министарство финансија – Управа царина; у Црној Гори – Управа царина;
7. „лични подаци” су сви подаци који се односе на физичко лице за које је утврђено, или на физичко лице за које може да се утврди да крши или је покушало да крши царинске прописе;
8. „опојне дроге” су супстанце, природне или синтетичке, које су наведене у Списку I и Списку II Јединствене конвенције о опојним drogaма из 1961. године;
9. „психотропне супстанце” су супстанце, природне или синтетичке, које су наведене у Списковима I, II, III и IV Конвенције о психотропним супстанцама из 1971. године;
10. „прекурсори” су хемијске супстанце које се, под контролом, користе у производњи опојних droga и психотропних супстанци наведених у Списку I и II Конвенције Уједињених нација против незаконитог промета опојних droga и психотропних супстанци из 1988. године;
11. „контролисана испорука” је метод којим се дозвољава излаз из, улаз на или транзит, преко територије једне или више земаља, незаконитих или сумњивих пошиљки опојних droga, психотропних супстанци и прекурсора или њихових замена, уз знање и под контролом надлежних органа тих земаља, с циљем да се открију лица која су починила царински прекршај.

Члан 2.

ДЕЛОКРУГ

1. Царински органи држава страна уговорница пружиће један другом помоћ, на начин и под условима предвиђеним овим споразумом, у обезбеђивању правилне примене царинских прописа, посебно у спречавању, откривању, истраживању и борби против царинских прекршаја.
2. Помоћ у оквиру овог споразума, пружиће се у складу са важећим националним законодавством државе замољене стране уговорнице и у оквиру надлежности царинских органа и њихових расположивих ресурса.
3. Одредбе овог споразума не дају право неком лицу да забрани извршење захтева.

Члан 3.

ПОМОЋ НА ОСНОВУ ЗАХТЕВА

1. На захтев органа молиоца, замољени орган доставиће све одговарајуће информације које могу да обезбеде правилну примену царинских прописа, укључујући, између осталог, и информације о превозу и испоруци робе, диспозицији и одредишту такве робе, њеној тарифној ознаци, вредности и пореклу, као и информације о извршеним или планираним радњама којима се крше или могу да се прекрше царински прописи.
2. На захтев органа молиоца, замољени орган доставиће обавештење да ли је роба која је извезена са или увезена на територију државе уговорне стране молиоца, на прописан начин увезена на или

извезена са територије државе замољене уговорне стране, наводећи, по потреби, врсту царинског поступка који је спроведен над том робом.

3. На захтев органа молиоца, замољени орган предузеће, у оквиру својих надлежности, неопходне мере да се обезбеди надзор над:
 - а) одређеним физичким или правним лицима за која постоји основана сумња да врше или да су извршила царински прекршај на територији државе стране уговорнице молиоца;
 - б) местима где је роба смештена на такав начин да пружа основану сумњу да постоји намера да се роба на незаконит начин увезе на територију државе стране уговорнице молиоца;
 - в) кретањем робе за коју је орган молилац означио да је предмет царинског прекршаја на територији државе стране уговорнице молиоца;
 - г) превозним средствима за која постоји оправдана сумња да су коришћена, да се користе или да се могу користити за кршење царинских прописа на територији државе стране уговорнице молиоца.

Члан 4.

ПОМОЋ ПО СОПСТВЕНОЈ ИНИЦИЈАТИВИ

Царински органи држава страна уговорница пружиће, у оквиру својих надлежности, један другом помоћ, ако сматрају да је то неопходно ради правилне примене царинских прописа, посебно када располажу са информацијама које се односе на:

- радње којима су прекршени, крше се или могу да се прекрше царински прописи и које могу бити од интереса за другу страну уговорницу;
- нова средства или методе које се користе приликом прекршаја царинских прописа;
- робу за коју се зна или постоји сумња да је предмет царинског прекршаја на територији државе друге стране уговорнице;
- одређена лица за која се зна или постоји сумња да врше царински прекршај на територији државе друге стране уговорнице;
- превозна средства и контејнере, за која се зна или постоји сумња да су коришћена, да се користе или да се могу користити ради вршења царинских прекршаја на територији државе друге стране уговорнице.

Члан 5.

ТЕХНИЧКА ПОМОЋ

1. Помоћ предвиђена овим споразумом, обухвата, између осталог, достављање информација о:
 - а) активностима на сузбијају кријумчарења које би могле да буду корисне у спречавању царинских прекршаја и нарочито о посебним средствима која се користе у борби против царинских прекршаја;

- б) новим методама које се користе приликом прекршаја царинских прописа;
 - в) запажањима и открићима, као резултат успешне примене нових средстава и техника у спречавању кријумчарења и
 - г) новим техникама и побољшаним методама за поступак са путницима и теретом.
2. Царински органи држава страна уговорница ће, уколико то није у супротности са њиховим националним законодавством, такође, тражити сарадњу за:
- а) започињање, развој и усавршавање посебних програма стручне обуке за своје запослене;
 - б) успостављање и одржавање канала за међусобну размену информација са циљем да се олакша безбедна и брза размена информација;
 - в) омогућавање ефикасне међусобне координације, укључујући и размену особља, стручњака и именовање лица за везу;
 - г) проучавање и испитивање нове опреме или поступака;
 - д) поједностављење и усаглашавање њихових царинских поступака; и
 - ђ) друга општа административна питања, због чега ће, с времена на време, бити потребна њихова заједничка акција.

Члан 6.

ДОСТАВЉАЊЕ/ОБАВЕШТАВАЊЕ

На захтев органа молиоца, замољени орган, у складу са законодавством своје државе, предузеће све неопходне мере да:

- а) достави сва одговарајућа документа,
- б) обавести о свим одговарајућим решењима,

који произилазе из овог споразума, на адресу примаоца који има пребивалиште или је регистрован на територији његове државе. У том случају примењује се члан 7. став 3. овог споразума.

Члан 7.

ОБЛИК И САДРЖИНА ЗАХТЕВА ЗА ПОМОЋ

- 1. Захтеви у складу са овим споразумом сачињавају се у писменом облику. Уз захтеве, прилажу се документа неопходна за њихово извршење. У хитним случајевима, могу се прихватити и усмени захтеви, који се морају одмах писмено потврдити.
- 2. Захтеви из става 1. овог члана треба да садрже следеће информације:
 - а) назив органа молиоца;
 - б) мере које се захтевају;
 - в) предмет и разлог за подношење захтева;
 - г) који се закони, прописи и други правни акти примењују;

- д) тачне и детаљне податке о физичким или правним лицима на која се захтев односи;
 - ђ) краћи приказ одговарајућих чињеница, осим у случајевима који се наводе у члану 6. овог споразума и
 - е) која је веза између тражене помоћи и предмета на који се та помоћ односи.
- 3. Захтеви се подносе на службеном језику замољеног органа или на језику који је прихватљив за тај орган.
 - 4. Ако замољени орган није одговарајућа служба која може да одговори на захтев, проследиће захтев одговарајућој служби, која ће поступити по захтеву у оквиру својих законских овлашћења или ће обавестити орган молиоца о одговарајућим поступцима за такву врсту захтева.
 - 5. Ако захтев не испуњава формалне услове, може се затражити његова исправка или допуна, што неће утицати на предузимање неопходних мера.

Члан 8.

ПОСТУПАЊЕ ПО ЗАХТЕВУ

- 1. Замољени орган предузеће све прихватљиве мере да би поступио по захтеву и, ако се то захтева, настојаће да тражи службене или судске мере неопходне за извршење тог захтева.
- 2. Царински орган државе једне стране уговорнице ће, на захтев царинског органа државе друге стране уговорнице, спровести све потребне истражне поступке, укључујући и испитивање експерата и сведока или лица за која постоји сумња да су извршила царински прекршај и извршити провере, контроле и испитати чињенично стање везано за питања која су предмет овог споразума.
- 3. На захтев органа молиоца, замољени орган може да дозволи да службена лица органа молиоца, када год је то могуће, бораве на територији државе замољене стране уговорнице у току истраге коју спроводе њена службена лица, због кршења царинских прописа државе органа молиоца.
- 4. Ако орган молилац то захтева, биће обавештен о времену и месту где се спроводи захтевана истрага, како би се на тај начин координирале активности.
- 5. Службена лица органа молиоца, која су овлашћена да спроводе истражне радње у вези са царинским прекршајима, могу да захтевају да замољени орган прегледа одговарајуће књиге, регистре и другу документацију или да достави њихове копије или да пружи све информације које се односе на царинске прекршаје.

Члан 9.

ОБЛИК ИНФОРМАЦИЈЕ

- 1. Замољени орган доставиће органу молиоцу резултате истражних радњи у облику документа, оверених копија докумената, извештаја и сл. а, када је то неопходно, и усмено.

2. Документа из става 1. овог члана могу да се замене компјутеризованим информацијама које су дате у исте сврхе, у било ком облику, заједно са свим подацима и информацијама које су неопходне за тумачење или коришћење тих компјутеризованих информација.

Члан 10.

ИЗУЗЕЦИ ОД ОБАВЕЗЕ ПРУЖАЊА ПОМОЋИ

1. Ако замољени орган сматра да испуњавање захтева може да нанесе штету суверенитету, безбедности, јавном поретку или другим битним националним интересима његове државе, или може да доведе до повреде националне, трговинске или професионалне тајне, може да одбије помоћ или да је пружи уз поштовање одређених услова и захтева.
2. Ако орган молилац тражи помоћ коју он сам не би могао да пружи да се то од њега затражи, он ће у свом захтеву указати на ту чињеницу. У том случају замољеном органу је препуштено да одлучи како ће да одговори на такав захтев.
3. Ако се помоћ ускрати или одбије, о таквој одлуци и о разлозима за њено доношење мора одмах да се обавести орган молилац.

Члан 11.

ОБАВЕЗА ПОВЕРЉИВОСТИ

1. Свака информација саопштена у било ком облику у складу са овим споразумом је поверљиве природе. Она ће бити обухваћена обавезом службене поверљивости и уживаће исту заштиту коју таква информација ужива у складу са одговарајућим националним законима државе стране уговорнице која ју је примила.
2. Информације о личним подацима могу да се доставе само ако је заштита личних података на истом нивоу заштите, према законодавству држава страна уговорница. Стране уговорнице ће обезбедити заштиту података која је најмање на истом нивоу заштите која произилази из примене начела из члана 12. овог споразума.

Члан 12.

ЗАШТИТА ЛИЧНИХ ПОДАТАКА

1. Лични подаци који се аутоматски обрађују:
 - а) прибавиће се и обрадити на законом прописан начин;
 - б) чуваће се за одређене законом прописане намене и неће се употребити у неку другу сврху која је у супротности са тим наменама;
 - в) биће адекватни, одговарајући и према намени за коју се чувају;
 - г) биће тачни и, када је то неопходно, ажурни;
 - д) чуваће се у облику који омогућава утврђивање њиховог садржаја, најдуже док је то потребно за намену због које се чувају.

2. Лични подаци у вези са расним пореклом, политичким опредељењем, верским убеђењем или неком другом врстом убеђења, као и они у вези са здравственим стањем или сексуалним животом, могу се аутоматски обрађивати само ако национално законодавство за то предвиђа одговарајућу заштиту. Исто се примењује и на личне податке који се односе на криминалне радње.
3. Стране уговорнице предузеће одговарајуће мере заштите личних података, који се чувају у електронским записима, од неовлашћеног уништења или од случајног губитка, као и од сваког неовлашћеног приступа, промене или откривања.
4. Лицу ће се омогућити:
 - а) да утврди да ли постоји електронски запис са личним подацима, његову основну сврху, као и идентитет и место боравка или главно пословно седиште контролора записа;
 - б) да добије, у одређеним периодима и без претераног одлагања или трошкова, потврду о томе да ли се његови лични подаци чувају у електронским записима, као и да му се ти подаци доставе у разумљивом облику;
 - в) да, у зависности од случаја, исправи или избрише такве податке, ако су обрађени у супротности са одредбама националног законодавства, имајући у виду основна начела из ст. 1. и 2. овог члана;
 - г) правни лек, ако није добио одговор на захтев да му се достави, исправи или избрише неки податак, а у складу са одредбама под б) и в) овог става.
5. Нису дозвољена никаква одступања од одредаба ст. 1, 2. и 4. овог члана, осим у оквиру ограничења дефинисаних у ст. 6. и 7. овог члана.
6. Могућа су одступања од одредаба ст. 1, 2. и 4. овог члана ако је такво одступање предвиђено законом државе стране уговорнице и представља неопходну меру у демократском друштву, а у интересу:
 - а) заштите државне безбедности, безбедности грађана, монетарних интереса државе или сузбијања кривичних дела;
 - б) заштите субјеката на које се подаци односе или права и слобода других лица.
7. Ограничења у вези са остваривањем права наведених у ставу 4. под б), в) и г) овог члана, садржана су у прописима о електронским записима личних података који се користе за потребе статистике или у научноистраживачком раду, када ризик да ће се подаци злоупотребити не постоји.
8. Свака страна уговорница преузима обавезу да уведе одговарајуће санкције и правна средства против кршења одредаба из националног законодавства којима су уређена основна начела из овог члана.
9. Ни једна одредба из овог члана неће се сматрати ограничавајућом, нити ће утицати на могућност стране уговорнице да одобри веће мере заштите од оних које су предвиђене у овом члану.

Члан 13.

УПОТРЕБА ИНФОРМАЦИЈА

1. Информације, документа и други подаци добијени на основу пружене узајамне помоћи могу да се користе само у сврхе наведене у овом споразуму, укључујући њихово коришћење у истражним, судским и управним поступцима.
2. Орган молилац неће, без претходне писмене сагласности замољеног органа, користити евиденције или информације добијене на основу овог споразума у друге сврхе, осим у сврхе које су наведене у захтеву.
3. Кад се, у складу са овим споразумом, размењују информације о личним подацима, царински органи страна уговорница ће обезбедити да се оне користе искључиво у сврхе наведене у захтеву и под условима које може да постави замољени орган.
4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на информације о прекршајима који се односе на опојне дроге, психотропне супстанце и прекурсоре. Такве информације могу да се достављају само органима државе стране уговорнице молиоца који су непосредно укључени у борбу против незаконитог промета опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора.

Члан 14.

АКЦИЈЕ ПРОТИВ НЕЗАКОНИТОГ ПРОМЕТА ОПОЈНИХ ДРОГА, ПСИХОТРОПНИХ СУПСТАНЦИ И ПРЕКУРСОРА

1. Царински органи држава страна уговорница ће сарађивати у циљу сузбијања и истраживања незаконитог промета опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора и достављаће један другом, самоиницијативно или на захтев, одговарајуће информације о:
 - а) методама борбе против незаконитог промета опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора;
 - б) начинима организовања царинске контроле опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора, као и о новим методама и средствима за њихово откривање;
 - в) публикацијама, научним, стручним и наставним радовима из области борбе против незаконитог промета опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора;
 - г) новим врстама опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора, местима где се производе, правцима њиховог незаконитог превоза и начинима сакривања, о променама цена опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора у разним земљама и регионима.
2. Царински орган државе једне стране уговорнице, самоиницијативно или на захтев, доставиће царинском органу државе друге стране уговорнице све информације које се односе на:
 - а) физичка и правна лица за која се зна или за која постоји сумња да се баве незаконитим увозом, извозом или преношењем опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора;

- б) нова средства и методе који се користе у незаконитом промету опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора;
- в) робу и поштанске пошиљке за које се зна или за које постоји сумња да се користе у незаконитом промету опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора;
- г) превозна средства за која се зна или за која постоји сумња да се користе или да би могла да се користе за незаконит промет опојних дрога, психотропних супстанци и прекурсора.

Члан 15.

КОНТРОЛИСАНА ИСПОРУКА

1. Царински органи држава страна уговорница ће међусобно сарађивати на примени метода контролисане испоруке.
2. Одлука о примени метода контролисане испоруке доноси се у сваком конкретном случају, а у складу са важећим националним законодавством у држави стране уговорнице.

Члан 16.

ПРЕДМЕТИ, ДОКУМЕНТА И СВЕДОЦИ

1. Царински органи држава страна уговорница доставиће, на захтев, документа која се односе на превоз и испоруку робе и која садрже податке о тарифној ознаци, вредности, пореклу, диспозицији и одредишту робе.
2. Оригинални предмети, документа и други материјали могу се захтевати само ако су копије недовољне. На изричит захтев, копије предмета, докумената и другог материјала ће се на прописан начин оверити.
3. Оригинални предмети, документа и други материјали, који су достављени органу молиоца, морају се што пре вратити. Права замољеног органа или трећих страна остају непромењена. На захтев, оригинали који су потребни за правосудне или сличне сврхе, морају одмах да се врате.
4. На захтев царинског органа државе једне стране уговорнице, царински орган државе друге стране уговорнице може, према свом нахођењу, да овласти своја службена лица, уз њихов пристанак, да се појаве у својству сведока или експерата у судским или управним поступцима у држави стране уговорнице молиоца и да доставе предмете, документа и друге материјале или њихове оверене копије у сврхе наведених поступака. У захтеву мора ближе да се назначи време, место и о каквом поступку се ради и у ком својству ће службено лице да сведочи.

Члан 17.

ЗАЈЕДНИЧКИ КОНТРОЛНИ И ИСТРАЖНИ ТИМОВИ

1. Царински органи држава страна уговорница могу успоставити заједничке контролне или истражне тимове у циљу откривања и борбе против посебних облика царинских прекршаја, за које је потребна непосредна и координирана активност.

2. Такви тимови би функционисали у складу са законима и процедурама стране уговорнице на чијој територији се активности извршавају.

Члан 18.

ТРОШКОВИ

1. Царински органи држава страна уговорница неће потраживати никаква средства на име трошкова насталих у току примене овога споразума, осим средстава за трошкове сведока, накнада за експерте, као и средства за трошкове преводилаца, који нису државни службеници.
2. Ако за удовољавање захтева настану или могу да настану значајни и изузетни трошкови, царински органи држава страна уговорница договориће се под којим ће условима удовољити захтеву, као и о начину надокнаде тих трошкова.

Члан 19.

СПРОВОЂЕЊЕ СПОРАЗУМА

1. Овај споразум спроводиће царински органи држава страна уговорница. Они ће одлучивати о свим практичним мерама и аранжманима неопходним за његову примену, узимајући у обзир и правила о заштити података.
2. Након обављених консултација, царински органи држава страна уговорница, могу да издају административна упутства неопходна за спровођење овог споразума.
3. Царински органи држава страна уговорница могу да организују да њихове службе за истрагу буду у непосредној вези.

Члан 20.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Сваки спор који настане у вези са тумачењем или применом одредаба овог споразума решиће се консултацијама и преговорима између две стране уговорнице.

Члан 21.

ПОСТУПАК ЗА ИЗМЕНУ И ДОПУНУ

Овај споразум може да се измени и допуни уз обострану сагласност страна уговорница. Измене и допуне ће бити озакоњене посебним протоколима који ће представљати његов саставни део.

Члан 22.

ПОДРУЧЈЕ НА КОМЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ СПОРАЗУМ

Овај споразум се примењује у царинским подручјима држава страна уговорница, која су утврђена њиховим националним законодавством.

Члан 23.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ И ОТКАЗИВАЊЕ

1. Споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од датума када стране уговорнице обавесте једна другу, дипломатским путем, да су испуњени сви услови предвиђени њиховим националним законодавством за његово ступање на снагу.
2. Овај споразум је закључен на неодређено време, али га обе стране уговорнице могу отказати, у било које време писменим обавештењем путем дипломатских канала. Споразум престаје да важи по истеку шест месеци од дана пријема таквог обавештења од друге стране уговорнице.

У потврди тога, доле потписани, прописно овлашћени за то од стране својих влада, потписали су овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 26.новембра 2010. године, у по два оригинална примерка, на српском језику и на црногорском језику, с тим што оба текста имају подједнаку важност.

За
Владу Републике Србије

Предраг Петронијевић, с.р.

За
Владу Црне Горе

Божидар Вуксановић, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.